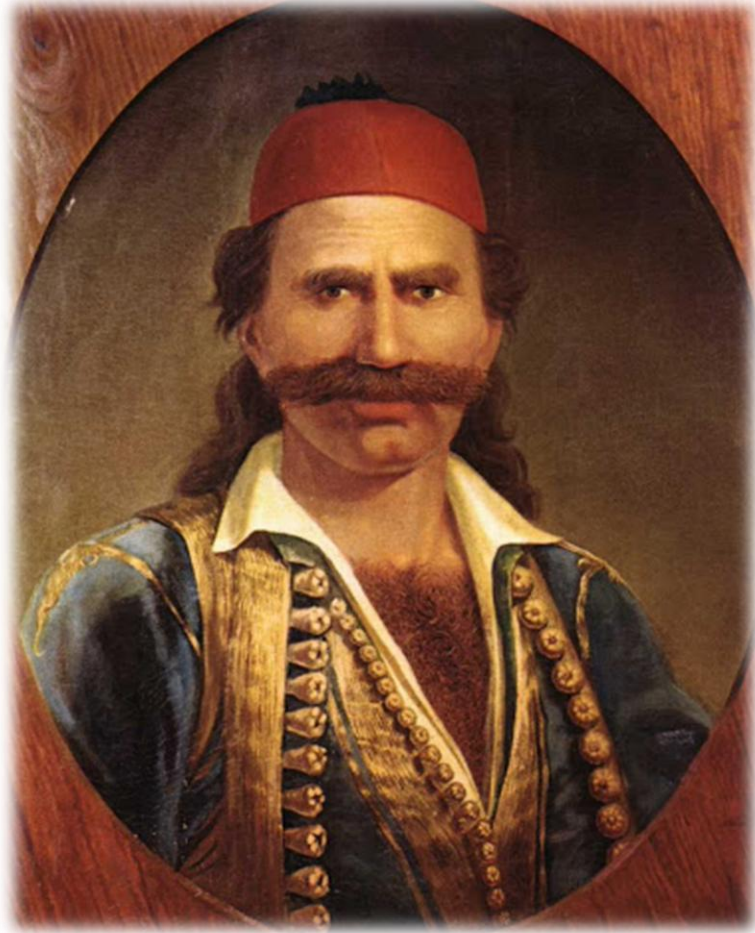

Οδυσσέας Ανδρούτσος.
Ο ακραία αδικημένος ήρωας του 21.
Του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου.

Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος (Ιθάκη ή Πρέβεζα 1788 – Αθήνα 5 Ιουνίου 1825) ονομάστηκε «σταυραετός της Ρούμελης» και θεωρείται ο ακραία αδικημένος ήρωας της Επανάστασης του 1821. Τα 37 χρόνια της ζωής του, από την γέννηση του έως την δολοφονία του από ελληνικά χέρια, ήσαν συγκλονιστικά περιπετειώδη. Ηρωικά κατορθώματα αναμειγμένα με ίντριγκες, πάθη, μίσση, εκτελέσεις, κυνηγητά για δολοφονίες, ψεύτικες φήμες, κατασκευασμένες ειδήσεις, μεθοδεύσεις γυναικών για εκδίκηση, συνθέτουν τον καμβά της ζωής του Οδυσσέα.

Ο Ανδρούτσος γεννήθηκε στην Ιθάκη (από όπου και το όνομα Οδυσσέας) ή στην Πρέβεζα, γενέτειρα της μητέρας του. Ο πατέρας του Ανδρέας καταγόταν από τους Λιβανάτες της Λοκρίδας. Διαβόητος κλέφτης, με μεγάλες επιτυχίες επί των Τούρκων, συμμετέσχε στο κίνημα του Λάμπρου Κατσώνη, ο οποίος έγινε και νονός του Οδυσσέα. Τεσσάρων ετών ο Οδυσσέας έχασε τον πατέρα του. Το 1792 συνελήφθη από τους

Βενετούς και παραδόθηκε στους Οθωμανούς. Αυτοί τον μετέφεραν στην Κωνσταντινούπολη, τον φυλάκισαν, τον βασάνισαν και τον εκτέλεσαν το 1797, σε ηλικία 47 ετών. Εν τω μεταξύ στην Ήπειρο είχαν αρχίσει οι διωγμοί σε βάρος των Ελλήνων και η μητέρα του υποχρεώθηκε να τον πάρει από την Πρέβεζα και να καταφύγουν στη Λευκάδα. Εκεί από μικρό παιδί ζει με την επιθυμία της εκδίκησης σε βάρος των Οθωμανών, για την δολοφονία του πατέρα του. Καθώς μεγαλώνει, αν και φοιτά στη στρατιωτική σχολή του Αλή Πασά και είναι στην προσωπική σωματοφυλακή του, ζει με τη λαχτάρα της ελευθερίας της Ελλάδος. Το 1818 μυείται στη Φιλική Εταιρεία, το 1819 διορίζεται από τον Αλή δερβέναγας στην ανατολική Στερεά Ελλάδα, μυεί τον Αθανάσιο Διάκο στην Φιλική Εταιρεία και του εμπιστεύεται τη σπλαρχηγία. Στις 22 Μαρτίου 1821 ανακοινώνει στους Γαλαξειδιώτες ότι με τα παλληκάρια του ξεκινάει την Επανάσταση κατά των Οθωμανών. Στις 8 Μαΐου 1821 στο πλινθόκτιστο Χάνι της Γραβιάς με τους 100 άνδρες του πετυχαίνει να ανακόψει την προς την Πελοπόννησο πορεία του Ομέρ Βρυώνη και των 8.000 ανδρών του. Είναι μια από τις σημαντικότερες στρατιωτικές επιτυχίες της Επανάστασης. Προβλέποντας ότι θα έρθουν την επόμενη ημέρα ενισχύσεις με κανόνια, ο Ανδρούτσος με τα παλληκάρια του επιχειρεί αιφνιδιαστική επίθεση τη νύχτα και απομακρύνονται με επιτυχία. Οι απώλειες για τους Έλληνες ήταν έξι νεκροί και δύο τραυματίες, για τους Οθωμανούς 300 νεκροί και 600 τραυματίες.

Μετά την επιτυχία του στη Γραβιά αρχίζει το μαρτύριό του. Ο Ιωάννης Κωλέττης τον γνωρίζει από την αυλή του Αλή Πασά και έχει έρθει σε οξεία σύγκρουση μαζί του. Για τον χαρακτήρα του Κωλέττη είναι χαρακτηριστικό, μετά τον επισυμβάντα θάνατό του στις 31 Αυγούστου του 1847, το σχόλιο της εφημερίδας «Αιών» της 6^{ης} Σεπτεμβρίου 1847 πως στη ζωή του υπήρξε «κρυψίνους και δόλιος». Ο Κωλέττης λοιπόν από την αρχή ήθελε να ταπεινώσει και να εξοντώσει τον Ανδρούτσο. Πέραν της διαφοράς χαρακτήρα είχε και φθόνο ότι ο ίδιος απέτυχε ως στρατιωτικός, αντίθετα από τον Οδυσσέα. Στο μίσος του Κωλέττη προστέθηκε αυτό του Φαναριώτη Θεόδωρου Νέγρη. Ο συγκεκριμένος είχε την ιδέα ότι αρχιστράτηγοι πρέπει να είναι οι πολιτικοί και ας μην έχουν ιδέα από πόλεμο...

Όπως γράφει ο λοχαγός Κάρπος Παπαδόπουλος η τότε Διοίκηση, συνεργούντος του Νέγρη, δεν δίδει στον Οδυσσέα οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση, τον καθαιρεί από αρχιστράτηγο της Ανατολικής Ελλάδας

και του στέλνει τους Νούτζο και Παλάσκα να τον αντικαταστήσουν, με την εντολή αν αρνηθεί την παράδοση του στρατού του να τον συλλάβουν ή να τον φονεύσουν. Ο Ανδρούτσος τους δέχεται και τους παρουσιάζει στους άνδρες του λέγοντας: «Ίδού οι δύο νέοι στρατηγοί, τους οποίους σας έστειλε η Διοίκηση. Εκλέξατε σεις λοιπόν δια αρχηγούς σας αυτούς ή εμέ». Τότε αυτοί επευφημούν τον Ανδρούτσο και ορμούν και λυντσάρουν τους δύο... Και προσθέτει ο Κάρπος Παπαδόπουλος: «Ο θάνατος των Νούτζου και Παλάσκα έγινε αιτία του να αυξηθούν οι εχθροί του Οδυσσέως επειδή προσκολληθείσα η σύζυγος του Παλάσκα εις τον Κωλέττην ως παλλακίς, εζήτηει καθ' εκάστην από τον εραστήν της εκδίκησιν του χυθέντος αίματος του ανδρός της με την χύσιν του αίματος του ιδίου του Οδυσσέως».

Η μέθοδος που ακολουθείται για την εξόντωση του Ανδρούτσου είναι της φυσικής του εξόντωσης να προηγηθεί ο ηθικός του εξευτελισμός. Αυτός επιτυγχάνεται με κατασκευασμένες ειδήσεις και με πλαστά έγγραφα. Προς τούτο χρησιμοποιείται η «Εφημερίς των Αθηνών». Ο Ανδρούτσος είναι απολύτως στενεμένος. Το απόσπασμά του φυλλοροεί, η αρνητική προπαγάνδα αρχίζει να πιάνει και ο κλοιός των εχθρών του τον πλησιάζει όλο και περισσότερο, με σκοπό να τον σκοτώσει. Στενεμένος από παντού αναζητεί λύση και προς στιγμήν καταφεύγει στους άσπονδους εχθρούς του, στους Οθωμανούς. Μετανοεί αμέσως και μετά από στρατιωτική ενέργειά του στη Χαλκίδα εναντίον των Οθωμανών αρχίζουν και αυτοί να τον κυνηγάνε. Κυνηγημένος πλέον από όλους και στερημένος από τους φίλους του αποφασίζει να παραδοθεί στο πρωτοπαλλήκαρο του τον Γκούρα, όργανο του Κωλέττη. Πιστεύει ότι αν τον περάσουν από δίκη θα αποδείξει την αθωότητά του... Τον παραπλανά ο Γκούρας, που του ορκίζεται στην Πίστη, στην Πατρίδα και στο κεφάλι του ότι θα τον προστατεύσει....

Από τη Μονή οσίου Σεραφείμ Δομβούς ο Οδυσσέας μεταφέρεται σιδηροδέσμιος στην Αθήνα και φυλακίζεται στον επί της Ακροπόλεως υψηλό φράγκικο πύργο. Προαισθάνεται τι πρόκειται να του κάνουν και επίμονα ζητεί να δικασθεί. Οι εχθροί του όμως δεν κρατούν προσχήματα. Καθόλου δεν σέβονται την μεγάλη προσφορά του στην Πατρίδα και τις ευεργεσίες που είχε προσφέρει στον Γκούρα και τους συντρόφους του. Απεναντίας ευχαριστιούνται να τον βλέπουν κατησχυμμένο και συντετριμμένο από τις βρισιές και τους εμπτυσμούς του όχλου. Προ του φόνου του ο Οδυσσέας υφίσταται φρικτά βασανιστήρια. Από μίσος και

για να του αποσπάσουν το «μυστικό» πού είχε τον κρυμμένο «θησαυρό» του... Έτσι πίστευαν για τον πενόμενο ευεργέτη τους.

Την 4^η προς 5^η Ιουνίου 1825 ο ήρωας Οδυσσέας Ανδρούτσος δολοφονείται με εντολή του Γκούρα, που για τις «υπηρεσίες του είχε κατ'ασπί φρούραρχος της Αθήνας και καθ' υπόδειξη του Κωλέττη. –

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>